

Opr. št. Ne V 1420-28
5

Prostovoljna dražba nepremičnin.

Na predlog lastni Nassimbeni Ubalda, Berg Hermanna, Doliček Karla in Worsche Karla, se prodajo na javni dražbi spodaj zapisane nepremičnine za pristavljeno izklicno ceno dne 19. oktobra 1928, dopoldne ob 10. uri kot celota. Dražba se vrši pri okrajnem sodišču v Mariboru v sobi št. 6.

Ponudbe pod izklicno ceno se ne sprejmejo. Zastavne pravice na zemljišču zavarovanih upnikov ostanejo nedotaknjene. Od kupnine se plača samo tisti del v gotovini, ki ostane od cele vsote po odračunanju prevzetih bremen.

Izkupilo prodaje je položiti v roke g. dr. Blanke, odvetniku v Mariboru, v roku od 8 dni po dražbi.

Ostali pogoji prodaje in plačevanja se smejo vpo-gledati v pisarni okrajnega sodišča v Mariboru, soba št. 6.

Vložna številka 109 k. o. Bresternica, obstoječa iz parcel:

parc. št. 746/1 gozd, 29 a 48 m²
 parc. št. 748/1 in 749 travnika, 49 a 20 m²
 parc. št. 750 in 751/1 njivi, 56 a 32 m²
 parc. št. 828 in 830 pašnika, 14.304 m²
 parc. št. 829 vrt, 68 m²
 parc. št. 831/1 gozd, 85.803 m²
 parc. št. 832 in 833 njivi 2204 m²
 parc. št. 834 in 835 pašnika, 7042 m²
 parc. št. 838 gozd, sedaj pašnik, 10.038 m²
 parc. št. 839/1 in 840 gozd, 7 ha 96 a 65 m²
 parc. št. 841 travnik, 1176 m²
 parc. št. 842/1 njiva 11.700 m²
 parc. št. 844 pašnik, 1413 m²
 parc. št. 846 vrt, 500 m²
 parc. št. 847 in 850/1 pašnik, 1014 m²
 parc. št. 831/3, 831/4 in 831/5 pašnik, 9822 m² in
 parc. št. 831/6 pašnik, sedaj šuma, 31 ha, 43 m²

Izklicna cena znaša 20.000 Din manj kakor cenilna vrednost, torej 50.086.85 Din, beri: petdesettisočst-inosemdeset dinarjev 85 para. 1234

Okrajno sodišče Maribor, dne 10. 9. 1928.

Izvanredni občni zbor

POSOJILNICE pri SV. LENARTU V SLOV. GOR. se vrši dne 26. oktobra 1928, v slučaju nesklepčnosti pa dne 16. novembra 1928, ob eni uri popoldne v zadržni pisarni s sledečim dnevnim redom:

1. Sprememba pravil po čl. 262, fin. zak. za leto 1922-23.
2. Slučajnosti. 1224

Dr. O. I.;

ČRNI KRIŽ PRI HRASTOVCU.

Zgodovinska povest.

V gradu Štraleku se ni dosti spremenilo. Gospodar ni bil posebno razpoložen, čutil je že težo let in mučile so ga skrbi, kajti videl je, da Agata žaluje po Herbersteinu, od katerega ni bilo nobenega glasu, da, tu in tam se je že celo slišalo, da je bil težko ranjen in ujet. Da, celo o njegovih smrti so že krožile govorice.

Da vse to ni dobrodejno vplivalo na Agato, je bilo razumljivo, to tem manj, ko je nosila pod srcem sad z mladim Herbersteinom sklenjenega zakona.

Štefan Nürnberg od tega časa, kar se je udeležil tiste mlade sobote zvečer skakaškega shoda, ni bil nikjer. Prav nič mu niso ugajale te spakedrije, uvidel je, da ljudje vse pretiravajo in je krenilo nazadnje že vse na smešno stran. Zdelo se mu je, da so ti zamaknjenci ali štiftarji, kakor so se sami imenovali, le neka verska zabloda, kateri pojav je vpoštevati kot odpor preprostega ljudstva proti razdirajočemu protestantstvu.

Posebno ga je bolelo, da mu je njegov brat

M. Geršak & Co.

Ljubljana, Prečna ul. 4

(poleg mestne ljudske kopele),
Telefon 2329, 1226

Jetiko ozdravi tudi pozimi strokovnjak (strokovne knjige!) dr. Pečnik, za-vođ, Sečvo, železniška po-staja Rogaška Slatina. 1197

Dvokolo zastoj dobi kdor se odvadi tobaka, samo v trgovini dvokoles Milko Škerlec, Sv. Tomaž pri Ormožu. Zahtevajte pro-spekte! 1223

Predivo kupuje po najvišji ceni F. Kučanda, Sv. Jurij ob juž. žel. 1230

Dobre idoča pekarija takoj na prodaj. Oglasite se pri vodstvu posojilnice v Mali Nedelji. 1202

Kuhano maslo, sveže, ne soljeno in ne žarko, kupi po najboljši ceni Jos. Jagodič, Celje, Glavni trg 15 in priporoča ob enem: cement, razno železnino, po cinkano pločevino, špacerijo, osobito fini čaj, pristno domačo slivovko in rum, malinovec. 1193

Vozniki za nagramozanje ceste Sv. Peter—Ložane se takoj sprejmejo, nadalje tudi zidarji in težaki. — Vpraša se pri stavbenem podjetju U. Nassimbeni v Mariboru, Vrtna 12. 1222

Tele 5 tednov staro, marijadvorske pasme, se proda. Martinzhof, Kam-nica pri Mariboru. 1233

Dekla se sprejme pri Fr. Kramberger, Dragučova, Sv. Marjeta ob Pes. 1231

Občinstvu v znanje!

Podpisana si usojam slavnemu občinstvu naznanjati, da bodem nadaljevala po smrti svojega moža Ferdinanda Graha (po domače: Dominik) v Braslovčah št. 35

strojarsko obrt (usnjarno) in detajlno prodajo usnja.

Pri tej priliki se zahvaljujem za obilno za-upanje, ki ga je užival moj pokojni mož v času svojega obrtovanja, ter prosim, da ohranite to zaupanje tudi meni, ki bom iz-vrševala naročena dela točno in okusno.

Z odličnim spoštovanjem se priporoča

1229

Franja Grah v Braslovčah.

Oglas!

V nedeljo, dne 14. oktobra t. l. se bo pro-dalo na javni dražbi na Strnišču pri Ptujju nekaj barak in nekaj zidne opeke. Pričetek ob pol dveh popoldne pred gradom. 1225

Zahvala.

Podpisana se zahvaljujem tem potom podpornemu društvu

„LJUDSKA SAMOPOMOČ“ v Mariboru

za v polni meri izplačano znatno podporo iz vseh treh oddelkov po smrti mojega moža gospoda Antona Vaupotiča najiskreneje. Moja dolžnost je, da priporočam to človeko-ljubno društvo vsakomur najbolje v takojšnji pristop.

P t u j, dne 5. oktobra 1928.

Rezika Vaupotič.

Pevski zbor! Ali že imate Pevčevo pesmarico? V Tiskar-ni sv. Cirila v Mariboru, Koroška in Aleksandrova cesta, jih dobite. Vsak snopič po Din 10.—

21

Caharija to udeležbo zelo zameril. Ko ga je na dan njegovega goda obiskal, sta se ločila v naj-lepšem sporazumu, po tem shodu pa je zvedel, da je brat kaj nevoljen, še bolj pa je rentočila njegova žena Katarina.

Bližal se je njen god. Vsako leto je šla Agata v trg, da je nesla svoji teti kako posebno darilo in jo s tem razveselila. In tudi letos bi se naj to zgodilo. Agata je pripravila različne stvari, ki bi ugajale izbirčni in občutljivi teti najbolj.

Nič posebno ni bila letos Agata vesela tega pota v trg, saj so jo trle skrbi zaradi bolehnega očeta, še bolj pa zaradi negotove usode njenega soproga, po katerem je toliko hrepenela.

Nek notranji glas ji je rekel, naj ostane do-ma, a zopet jo je vznemirila misel, kaj reče teta, če je na ta dan nikdo ne obišče iz Štraleka; če jih ima že sedaj za prikrite luterance, bo pozneje še slabše.

Tako je napočil dan sv. Katarine. Agata je že prejšnji večer pripravila vsa darila. Pred od-hodom je stopila še k svojemu očetu, ki se ravno ta dan ni počutil dobro.

»Nekako me skrbi,« meni oče, »bojim se za te, ko se podaš na pot, pa še sama moraš iti, ko je Anka bolna.«

Socijalno vprašanje
 spoznavaj in pomagaj rešiti! Zato si kupi dr. Je-rajevo knjigo: „Socijalno vprašanje“ za Din 28.—
 v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

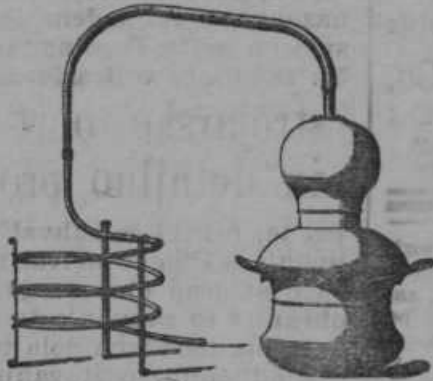
Najceneje in najboljše izvršuje

kotle in posodo za si-rarno, različne aparate, kotle za barvanje, kotličke za štedilnike, rezervarje, cevi, hladilne kače, kopalne peči i. t. d. i. t. d.

Za vse izdelke najmanj 10 let garancije.

Naročila tudi pismena.

Prepričajte se!

Velika zaloga kotlov za žganjekuho, kotle za pranje, alfe, najboljše brizgalnice za vinograde, prevzame v to stroko spadajoča popravila po najnižjih cenah, ter pocinjuje vsakršno posodo.

Prepričajte se! 1242

Demetrij Glumac, bakrarstvo in kotlarstvo, Maribor, Aleksandrova cesta št. 33

Listina iz hiše koroškega Slovenca.

Ob obletnici plebiscita na Koroškem dne 10. oktobra 1920.

Blizu Borovelj leži južno od Drave na njenem desnem bregu v Sp. Rožu na dolgo raztegnjena vas Resnik, ki je še pred nekaj desetletji daleč naokoli slovela po svoji lepo razviti lončarski obrti. K tej vasi spadata tudi dve kmetiji, ki tvorita selišče zase in sta pravzaprav bliže vasi Goričane, ki se razprostira ob cesti, ki pelje iz Borovelj proti humperškemu gradu po Spodnjem Rožu navzgor, nego pa Resniku samemu. Terasa, ki se na njej nahajata oni dve kmetiji, nosi ime »Na Turčah«. Oba posestnika se pišeta Turk. Eden izmed njiju, imovitejši in uglednejši, je vrli, med koroškimi Slovenci dobro znani narodnjak Miha Turk.

Od njegove hiše je krasen razgled na lično vasico Žihpolje, ki leže še severno od Drave, visoko gori na takozvanih »Huarah« z znamenito, dvo stolpno romarsko cerkvijo-Matere božje, pa tudi na velezanimivi, popolnoma ohranjeni srednjeveški grad Humperk, odkoder so nekdanj gospodovali nemški grofje preko Drave nad celim Spodnjim Rožem.

K »Turkovemu Mihi«, kakor smo navadno imenovali vrlega moža, sem

že kot dijak v počitnicah ob vsaki priliki kaj rad zahajal. Pred njegovim strokovnjaško urejenim čebelnjakom sva v senci košate in dehteče lipe čestokrat sedela in, uživajoč krasen pogled na žihpoljsko cerkev in humperški grad, razmotrivala o perečih vprašanjih koroških Slovencev, zlasti še onih v Spodnjem Rožu.

Po nesrečnem plebiscitu, ki je tudi njemu zadal skoro nezaceljive rane, tako da je le malokedaj zapustil svoj dom, mi je nekoč pokazal svoj »arhiv«. V precej debelem zavoju je imel zbrane vse, celo nad 200 let stare listine, tičoč se njegovih prednikov, njegovega posestva, pa tudi njega samega. V majhni knjižici tega zavoja je imel sestavljen še posebej »Seznam družinskih in hišnih listin družine Turk v Resniku št. 18« s tekočo številko na levem robu vsakega lista, z letnico in jedrnato kratko povedano vsebino vsake, v zavoju shranjene listine; razen tega »Zgodovino Turkov rodline«, spisano skrbno in natančno po priloženih listinah, pa tudi na podlagi ustnega izročila in po lastnih spominih in doživljajih. Na prvih straneh knjižice pa si je bil za-

pisal sledeči »Uvod«, ki je po svoji vsebini pač vreden, da zanj izve tudi širša slovenska javnost, in bi brezdvomno zaslužil, da najde primeren kotiček tudi v slovenskih čitankah.

Tako-le se glasi:

»Povod temu, da sem se namenil spisati zgodovino naše rodline, je v prvi vrsti ta, da bi naši nasledniki vedeli ceniti in v časti imeti po svojih prednikih njim izročeno posest, ker je ta vsa po malem vkup spravljena, kakor so pač razmere dopustile. Za nakup potreben denar je ves z žulji pridelan in pet rodov ga je držalo vkup, ali ga po možnosti pomnoževalo.

Skozi vseh pet rodov je bila družina, ako ravno ne bogata, pa vendar vselej poštena, ugledna in spoštovana. Najsibodi naslednik kdorkoli — vedno imej pred očmi zapoved: Spuščaj očeta in mater, da boš dolgo živel in Ti dobro pojde na zemlji! — Koliko jih je, ki so imeli bogate in lepe domove, pa so jih zapravili; koliko pa takih, kateri so imeli veliko denarja in tudi niso skrbeli, da bi pridobili sebi in svojim potomcem lastno streho in je nimajo. Tukaj pa si tesar kupi od prislužka zemljišče, si postavi z lastno roko in s pomočjo sosesčine dom, svoj lastni dom. To je bil Ivan Turk. Franc, moj dragi oče, je bil hrom in je moral hoditi po bergljah; časi so bili hudi, zaslužka pa nič; a on je držal vkup, kar je dobil po svojih prednikih, in izročil isto nezmanjšano in brez dolga meni. Ali nam radi tega ne bo naš dom svet in dragocen!

Posnemajmo torej svoje prednike, bodimo pridni in štedljivi in Bog bo naš trud blagoslovil, kakor je blagoslovil delo naših prednikov.

Oni pa niso nam zapustili samo le svojega doma, zapustili so nam tudi svojo vero in svoje narodno prepričanje. Zopet si vzemimo za vzgled očeta Franca. Hodil je po bergljah in bil je tudi še star; ali nikoli ni opustil svojih krščanskih dolžnosti;

»Nič se ne skrbite, oče, kmalu se vrnem,« tolaži Agata, »spremljal me bo pa pastir Franček, ki gre prav rad z menoj, drugi posli pa naj opravljajo naročena jim dela, ker marsikaj je še zgotoviti.«

»To mi je všeč,« odvrne oče z vidnim zadovoljstvom, »sem vsaj manj v skrbeh za te, le hitro opravi vse in se srečno vrni.«

»Da, da, dragi oče, to je tudi moj namen,« pritrđi Agata nekako veselo, se skloni k očetu in ga spoštljivo poljubi na čelo.

Z rosnim očesom ji seže oče v roko, za trenutek se pogledata oba, kakor bi jima obema rekel neki notranji glas: Vtisnita si ta pogled v spomin, ločita se za vedno!

Še enkrat se je obrnila Agata s pogledom na očeta, predno da je zapustila sobo, vzela pripravljene stvari in šla s pastirjem po najbližji poti proti Šent Lenartu. Urno sta stopala, že sta bila na zadnjem hribčku Spodnje Voličine ter se bližala po obče rabljeni poti vasi Lormanje. Dospela sta do malega gozdčiča, mimo katerega vodi pot. Mladi spremljevalec je šel z določenimi darili nekoliko naprej od samega veselja, da pride zopet v trg, kjer vidi zopet kaj novega; vedel je, da odpade od bogato obložene mize tudi zanj kak

košček, saj kot mlad fant je kaj rad jedel in je bil vedno lačen, če mu tudi v gradiču Štralek nič ni manjkalo.

Agati se je zdelo, kakor bi slišala v neposredni bližini nek šum, zato obstoji ter hoče poslušati.

A v tem trenutku se razgrne grmovje tik ob gozdu, iz njega planejo štirje krepki možje z zamazanimi obrazi ter zgrabijo Agato, ki se od samega strahu ni mogla ganiti.

Slišal se je obupen klic: »Hrastovski roparji« — nato pa je Agata utihnila, kajti eden od teh mož ji je zamašil usta z ruto. Urno so vzdignili polnezavestno žrtev in zginili ž njo v temnem gozdu.

Mladi Franček, ki je videl celi prizor, od strahu ni mogel kričati, a se nazadnje tudi ni upal, kajti eden od teh črnih mož se je obrnil proti njemu z namenom, da ga ulovi, a Franček je bil urnih nog in je letel, kar je mogel, pustivši vsa darila na licu mesta. Srečno je odnesel pete. Letel je naravnost nazaj v Štralek, da pove, kaj je slišal in videl. —

Oskrbniku Trenak se je njegov načrt popolnoma posrečil. Še tisti večer, ko mu je lovec Lovro nevedno izdal Agato, je poklical k sebi štiri

Sadje v gospodinjstvu!

Sadje najbolj zdrava pite v Tiskarni sv. Ana! Gospodinje in dekleta, kupite! Knjižga stane 24 — Din.

vsako Veliko noč je opravil svojo spoved in v nedeljah, ko ni mogel v cerkev, je opravljal svojo pobožnost doma, posebno ko so se tako lepo slišali zvonovi z Žihpolj.

In narod!

Naši predniki so bili Slovenci. — Ostanimo tudi mi njih nasledniki! Naj pridejo še tako hudi časi, a nobeden iz naše hiše in našega rodu ne zataji svojega naroda. Spomnite se, koliko sem jaz prestal! Obetali so mi nasprotniki razne ugodnosti, čast in marsikaj: rajši sem trpel in bil preganjan; gnali so me radi tega od doma in družine orožniki in bil sem interniran v Litzelhofu pri Špitalu na Zgornjem Koroškem. Dalje, koliko sem pretrpel in kako mi je krvavelo srce po glasovanju, to ste še videli Vi, moji otroci, sami; ostal pa sem stanovit, zato ker nočem izdati sebe, Vas in svojih prednikov. In še nekaj! Varujte tudi svoje poščenje! Pet rodov je bilo na hiši, od teh pa niti eden član ni bil nikoli radi kakega nepoštenega dejanja — kaznovan ali tožen, in upam, da tudi ne bo!

To naj bi bil uvod, ob enem pa tudi izročilo, katero Vam zapuščam jaz in moji predniki; Vas pa prosim, da si ga vzamete k srcu in ga izvršujete, kakor smo ga dosludob mi!

V skušnjavi pa sezite po teh bukvicah in si izročilo pokličite v spomin in jo boste dobro prestali!

V Resnici, dne 24. januarja 1922.

Miha Turk.«

Med zadnjimi listinami v zavoju »arhiva« je ležala plebiscitna legitimacija, s katero v roki je Turkov Miha dne 10. oktobra 1920 na glasovališču na Trati pri Glinjah oddal celo, neraztrgano belo glasovnico za Jugoslavijo.

Dokler bo takih mož in družinskih očetov še kaj ob Dravi in Zili, slovenski rod tam ne bo izumrl, slovenska pese mne bo utihnila, pa naj sovražni viharji še tako bučijo.

najmočnejše može, med temi grajskega birača, ter jim naročil, da čakajo na dan sv. Katarine na glavnem potu iz Šent Ruperta v Šent Lenart na prihod Agate iz Štraleka, jo zagrabijo ter privedejo v grad.

Grajski birač je bil tedaj Ivan Strotz, ki je bil prej za kuharja, pozneje pa je to službo pustil, ker mu je bolj ugajal posel birača. V tej službi je mogel priti prej iz grada ter hoditi po okolici, vabiti stranke k sodnji v grad, iztirjavati davke ter loviti hudodelce s pomočjo drugih grajskih hlapcev. Pri tem ni živel slabo, kajti vsak je gledal, da je z biračem kolikor mogoče dobro opravil in tako je sprejel marsikateri dar, ki mu je prišel prav dobro.

Že po svojem poklicu je bil manj rahločuten, usmiljenega srca ni poznal. Oskrbniku Trenak je bil zvesto udan, ker mu je ta preskrbel to službo in mu tudi spregledal marsikatero nerednost.

Birač Strotz se je odpravil tedaj določeni dan na mesto, kjer so navadno hodili ljudje iz Šent Ruperta v trg. In ni se varal. Ko se je bližala Agata mestu, kjer so stali vsi štirje skriti, je dal svojim pomočnikom navodila, kako se imajo vesti. In izpolnili so, kakor smo slišali, točno njegovo povelje.

Izšla je Blasnikova VELIKA PRATIKA

za navadno leto 1929,
ki ima 365 dni.

„VELIKA PRATIKA“ je najstarejši slovenski kmetijski koledar, koji je bil že od naših pradedov najbolj vpoštevan in je še danes najbolj obražtan.

Letošnja obširna izdaja se odlikuje po bogati vsebini in slikah.

„VELIKA PRATIKA“ je najboljši in najcenejši družinski koledar.

Dobi se v vseh trgovinah po Sloveniji in stane 5 Din. Kjer bi je ne bilo dobiti, naj se naroči po dopisnici pri:

J. Blasnika naslednikih
tiskarna in litografski zavod
LJUBLJANA, BREG ŠTEV. 12
1218

ŠIRITE »SLOV. GOSPODARJA«!

Zanimivosti o naši državi.

Površina naše zemlje. Naša država je kmetijska država, zato je najbolj važno, kako kaj izgleda naša površina. Cela površina naše kraljevine meri 248.987 km² ali 24.898.700 ha. Od tega odpade okoli 7.658.500 ha na gozdove, okoli 6.965.068 ha pa je nerodovitne zemlje. Obdelane zemlje je bilo leta 1920 — 10.725.160 ha, a leta 1924 že 11.351.250 ha. Slovenija ima

836.358 ha obdelane zemlje, 690.633 ha je gozdov, 92.721 ha pa je še neobdelanega. Najbolj obdelana je Vojvodina, ki ima samo ravnino, za njo pa takoj pride Slovenija, ki je razmeroma zelo dobro obdelana.

Kako imamo obdelano zemljo? Od zgorajšnjih 11 milijonov hektarjev obdelane zemlje odpade 6.172.800 ha na njive, 145.520 ha na vrtove, 1.561.416 ha na travnike, 2.650.000 ha na pašnike, 168.543 ha na vinograde, 245.570 ha na sadovnjake, 189.200 ha na barja.

Kaj pridelamo na svojih njivah? Zrna pridelujemo na 4.638.380 ha, stročnice na 80.000 ha, krompir na 251 tisoč 523 ha, zelišča za krmilo na 230 tisoč ha, ledine je do 800.000 ha.

Koliko pridelamo kmetijskih pridelkov? Leta 1924 smo pridelali pšenice 15.229.925 centov, jare pšenice še posebej do pol milijona centov; ječmena ozimnega 2.827.047 centov, jarega pa 1.107.530 centov; rži ozimne je bilo 1.174.826 centov jare rži 232.682 centov; ovsa se je pridelalo 3.018.477 centov; prosa 168.866 centov, ajde 31.279 centov, riža 19.944 centov, koruze pa 37.949.376 centov.

Koliko imamo živine? Konjev je bilo leta 1924 v naši državi 1.053.875, govede 3.784.267, prašičev 2.517.955, ovc 7.618.708, koz 1.718.368, oslov 103 tisoč 969, perutnine 14.931.850, čebelnih panjev 573.384.

Ali imamo kaj poljedelskih strojev? Lesenih plugov je 314.890, napol in čisto železnih 874.330, parnih in motornih 822, bran 645.671, valjarjev 63.311, sejalnih strojev 78.755, okopalnikov 219.399, nosilnic za žito 9804, kosilnic za travo 5967, mlatilnic ročnih 13.856, viteljnov (ali gepeljnov) 11.981, parnih mlatilnic 7965, čistilnikov 117.438, trijerjev 18.334, robkalni kov 58.130, slamoreznic 90.449, sušilnic za slive 55.446, kotlov za kuhanje žganja 70.588, stiskalnic za grozdje 79.103, grozdnih mlinov 28.206, škropilnic 187.960, žvepljalnikov 36.384, poljedelskih vozov je okrog 1.000.000.

Ugrabljeni plen ni bil ravno težak, a kljub temu so bili hlapci vsi potni v obrazu, ker hiteti so morali na biračev ukaz s svojo žrtvijo kolikor mogoče hitro, da pridejo prej na varno. Če je enkrat gospodična Agata med temnimi zidovi hrastovskih zaporov, potem se ni bati nobene nevarnosti več.

Došli so do grajskih vrat. Birač je šel naprej, da je vratar takoj odprl dveri, hitro so nesli trije hlapci nesrečno Agato proti zaporom, tako, da vratar niti ni prav videl, kaj in koga so nesli.

Birač je odprl takoj celico, določeno za ženske. Bila je ozka, precej temna, ker je segala precej v zemljo, z vlažnimi stenami; skoz malo okno je prihajalo od zgoraj le malo svetlobe. V sredi celice je stala na pol trhla miza, na njej skrhan vrč, ob mizi polomljen stol, v kotu pa nekaj slame kot ležišče. Mrzla, ob enem vlažna sapa je navdajala celi prostor. —

V času, ko se vrši ta povest, so bile pravde zoper čarovnice na dnevnem redu.

V prejšnjih stoletjih se beseda čarovnica sploh omenila ni, ali pa le redko kdaj. Zločinstvo čarovništva, če se je kdaj ugotovilo, se je kaznovalo milo. Tako se je določilo v konciliju v An-

„Smeš in jok — naših otrok“

Berite knjigo „Iz otroških ust“ I. del Din 8-50, II. del Din 16- —. Kupite jo v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Zakaj kupite v Celju

manufakturno blago najceneje edino pri Franc Dobovičnik, Celje, Gosposka ul. 15

- Ker ima velike tovarniške skladišče vsake vrstnega blaga.
- Ker ima trgovino v lastni hiši in ne plačuje najemnine.
- Ker ima veliki promet, vsled tega sveže blago.
- Ker ima lastno tovarno odej (koltrov).
- Ker ima lastno izdelovanje različnega perila.
- Ker ima pošteno mere, dobro blago in nizke cene.
- Ker ima zamisel »mali zaslužek, a veliki premet«.

Vsakomur se izplača, da obišče pa če tudi od daleč strogo solidno in pošteno trgovino

Franc Dobovičnik, Celje, Gosposka ul. 15

☛ Za trgovce poseben oddelek na debelo. ☛

Kdor oglašuje, ta napreduje!

Krekova posojilnica v Mariboru

482 reg. zadr. z neom. zav.
Meljska cesta št. 10

sprejema vloge po najugodnejših obrestih, vezane vloge obrestuje po dogovoru, posojila daje proti sigurnemu dvakratnemu osebne- mu poroštvu in na vknjižbo. Somišljeniki, nalagajmo svoje prihranke le v svojih hranilnicah, ki nam nudijo najboljšo varnost.

Pletene veste

iz lepe in trpežne volne za ženske 75 Din, za moške 95 Din, 85 cm dolge jopice 135 Din, veste rožaste s svi- lo 100 Din, bluže za zve- zati 55 Din, debeli in topli leihi 60 Din, kakor vse druge pletenine kupite najceneje v pletarni M. Vezjak, Maribor, Vetrinjska ulica 17. 1025

Kuhano kravje maslo, jajca, suhe gobe, kupuje po najvišji ceni Franc Senčar, trgovina, Mala Nede- lja in Ljutomer. 1186

Žaga s polnojarjenikom v Mariboru prevzame 400 do 600 m² mehkega okro- glega lesa za žaganje. Plačilo od m² po dogovo- ru. Naslov in upravi lista. 1176

Žagarja, spretnega, ki se popolnoma razume na mo- tor za plin iz lesnega og- lja (Hag), sprejem. Po- nudbe na upravo lista pod označbo: Pohorje. 1190

Na drobno!

Na debelo!

Železnina Anton Brenčič v Ptuj-u

priporoča svojo bogato zalogo potrebščin za jesen in zimo in sicer: razne kotle, brzoparilnike, lito- železno, pločevinasto postekleno in pocinkano po- sodo, štedilnike, peči, plužno blago, podkove, vsa- ke vrste žrebilje za obutalo, nagrobne križe, stroje za meso in slanino rezati, slamorezne kose, sekire in žage vsake vrste ter sploh vse v železnino spa- dajoče predmete. — Zastopstvo »LUTZ-ovih« peči za šole, urade, gostilne itd. 806

Postrežba točna!

Znižane cene!

CIRILOVA KNJIŽNICA

OBSEGA SLEDECE ZVEZKE:

1. Dr. Karl Capuder: **Naša država**. (Razprodano.)
2. Dr. Leopold Lenard: **Jugoslovanski Piemont**. Din 7.—
3. Dr. Leopold Lenard: **Slovenska žena v dobi na- rodnega preporoda**. Din 10.—
4. **Mej strle in moj župnik**. Din 4.—
5. G. J. Whyte Meloille: **Gladiatorji**, I. del Din 8.—
6. G. J. Whyte Meloille: **Gladiatorji**, II. del D 10.—
7. H. G. Wells: **Zgodba o nevidnem človeku**. Din 7.—
8. B. Orczy: **Dušica**, I. del broš. Din 16.—, vezan Din 30.—, II. del broš. Din 25.—, vezan Din 40.—, III. del broš. Din 32.—, vezan Din 44.—
9. A. Conan Doyle: **V Ibijski puščavi**. Din 12.—
10. Arnold Bennett: **Živ pokopani**. Din 8.—
11. Illamo Camelli: **Izpovedi socialista**. Din 16.—
12. E. R. Borroughs: **Džungla**, I. del Din 18.—, II. del Din 14.—
13. Elza Lešnik: **Šumi, šumi Drava . . .** Din 5.—
14. Matija Ljubša: **Slovenske gorice**. (Razprodano.)
15. Erckmann-Chatrian: **Zgodbe napoleonskega vo- jaka**. Din 12.—
16. Antonio Fogazzaro: **Mali svet naših očetov**. Din 28.—
17. Anton Kosi: **Iz stroških ust**. Din 8.—
18. Dr. J. Jeraj: **Kadar raže cvete**. (Razprodano.)
19. J. F. Cooper: **Zadnji Mohikanec**. Din 11.—
20. Pavel Keller: **Dom**. Broš. Din 22.—, vezan Din 35.—
21. Gabriel Majcen: **Zgodovina Maribora**. Din 20.—
22. H. R. Savage: **Snubitev kneza šamila**. (Se ni izšla.)
23. Kazimir Przerwa-Tetmajer: **Rokovnjači izpod Tatre in druge povesti**. Broš. Din 16.—, vezan Din 28.—
24. Arthur Sills: **Smrtna past**. Din 9.—
25. Anton Kosi: **Iz stroških ust**, II. del Din 18.—

Denar naložite najboljšje in najsigurnejše pri Južnoštajerski hranilnici v Celju

v lastni hiši Cankarjeva ul. št. 11, nasproti pošte — popularne varni zavod. Ustanovljen leta 1889 od okrajev Gornji grad, Ševnica, Šmarje pri Jelšah, Šeštanj in Vransko, kateri jamčijo za polno varnost vlog. Znan rezervni zaklad. Vsakevrstna posejila pod zelo ugodnimi pogoji. 8

cyri leta 314 p. Kr., da se morajo izobčiti take žen- ske iz krščanske družbe.

Zapadni Gotje so poznali edino to kazen, da so take ženske pretepli, Karol Veliki je dal čarov- nice vsled nasveta svojih škofov tako dolgo za- preti, da so se očitno spokorile. Še le kratko pred začetkom reformacije toži papež Inocenc VIII., da prihaja iz katoliških krogov toliko pritožb za- radi tega, kar počenjajo ženske, da se mora na vsak način nekaj ukreniti; vsled tega je dal se- staviti glasoviti Malleus maleficarum; na pod- lagi tega navodila postopanja zoper čarovnice niso samo katoličani, ampak tudi protestantje, ki so prve v tem oziru še prekosili, zasledovali ta zločinstva s tako vnemo, ki ne najde nobene primere.

Vsaka mogoče še tako nedolžna, brezpomem- bna beseda ali kako čisto navadno ravnanje, no- ša ali kretanje, nepričakovana vremenska ne- zgoda so že zadostovali, da se je osumilo ženske in tudi moške čarodejstva.

Nekatere osebe so bile že samo ob sebi ozna- čene kot čarovnice, tako tiste, ki so imele rdeče lasce. Tudi berači in drugi reveži, ki so imeli kako posebno hišo, so bili vedno v nevarnosti, da jih osumijo čarodejstva.

Obče je bilo mnenje, da morejo čarovniki škodovati ljudem, živini, premoženju.

Kipi, napravljeni iz ilovice, lasi od dotičnega človeka, katerega so hoteli začarati, ter kos nje- gove obleke in starih jermenov njegovih čevljev so bili predmeti, nad katerimi je izrekel čarovnik čarodejstvo z učinkom, da je namenjena oseba zbolela ali celo umrla.

Neurje in točo so delale čarovnice na ta na- čin, da so se kopale ter se trikrat polile z vodo in zakopale človeške kosti, ali pa so kuhale lase od človeka ali živine ter ovčjo volno, ščetine od pra- šiča in dlako od kože.

Poletno vročino so napravili čarodejci s tem, da so vrteli novopečeni kruh na kolu in ga vrgli nato v potok, ali pa sežgali mrtvaško glavo.

Da so mogle čarovnice začarati domačo ži- vino, da ni dala mleka, so smatrali ljudje že kot nekaj navadnega.

Čarovnice so se tudi mogle spremeniti v raz- lične živali, tako v jastreba, vrano, krokarja, ce- lo volka, ki je potem raztrgal živino.

Čarodejstva osumljeni so priznali vsled trpin- čenja neverjetne stvari in imenovali tudi druge osebe, ki so se zapisale zlodeju, da jim da čarov- niško moč.

Konserviranje sadja
ni umetnost, če znaš! Zato si kupi to knjigo v
Cirilovi tiskarni v Mariboru. Knjiga stane Din 15.—